

A közömböshöz

*Ha túrni készülsz, túrni még,
Világ borzalmát és bűnét :
Igádat, mely nyakad kimarja ;
A könnyet, mely szemed csikarja,
Mindazt, mi van s mi nem muszáj
S csak attól van, mert renyhe vagy,
Hogy még egyszer fegyvert ragadj
S a végső harcra talpra állj :
Amíg a percek és az órák
A végtelenbe illanak,
Halld, véres vádként hull a szó rád :
Az életünk egy pillanat,
S az évek, testvér, múlanak.*

*Mind kérgesebb a tenyered,
S mind savanyúbb a kenyered,
Mind jobban fűzik rád a láncot ;
Mind gyorsabb sir felé a táncod ;
Hajcsárod mind kegyetlenebb,
S az élet, mit rólad levés,
Oly kicsinyke s oly kevés :
Egyetlennél egyetlenebb.
Oh, nézd, a régi szenvedések
Új gyötrelembe fullanak,
S neked csak gyógyódás a részed,
Mig életünk egy pillanat,
S az évek, testvér, múlanak,*

*Mit elvégezhetnél magad,
Fiadra örököül ne hadd.
Ne túrj, ne várj, ne tétovázz már,
Kölyköd, szukád, csak vézna váz már,
Az izmaid már ernyedők,
Törékenyek rossz csontjaid,
Nem bírod multad rongyait,
S botot suhint feléd jövőd.
Munkád után most, alkoryattal,
Vak szolgaságba hull a nap . . .
Riadj ! és számolj el magaddal !
Az életünk csak pillanat . . .
S az évek, testvér, múlanak.*